

[Effersøe.]

fordeles efter Forholdet mellem de samlede Beløb af endeligt udfundne Skatteindtægter i hver Kommune for det forudgaaende Kalenderaar og $\frac{1}{4}$ efter Lagtingets Skøn.

Uheldigvis har det, som det vil fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, vist sig, at Forventningerne til Indtægtsopgivelserne som et retfærdigt Grundlag for en Fordeling af Skatterne til Amtsrepartitionsfonden ikke har holdt Stik, og Lagtinget har derfor efter Forslag af Tingets Skatteudvalg indstillet, at Loven af 1923 ændres saaledes, at Halvdelen af Kommunernes Bidrag til Fonden skal fordeles efter Skatteindtægt og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Overensstemmende med Lagtingets Forslag, der blev vedtaget enstemmig med 19 Stemmer, har den højtærede Justitsminister fremsat det foreliggende Lovforslag, som jeg anbefaler til hurtig Behandling og til Vedtagelse. Hvis Skatteindtægtsangivelsen senere skulde blive mere ensartet, end den nu er, kan Spørgsmaalet om nye Regler for Ligning til Amtsrepartitionsfonden tages op og afgøres efter de da foreliggende Omstændigheder.

Josiassen: Da den Fordelingsmaade, som hidtil har været anvendt vedrørende det Skattebeløb, der paalignes Kommunerne som Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, ikke alene har vist sig at være uheldig, men ogsaa, som det fremgaa af Lagtingets Redegørelse, har været uretfærdig, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse.

Godskesen: Jeg kan ikke nægte, at jeg har set det foreliggende Lovforslag med nogen Forundring, men da jeg ligesom de allerfleste andre Medlemmer i Tinget ikke har noget nærmere Kendskab til Forholdene paa Færøerne og heller ikke kan have det, er jeg meget villig til at lade mig belære af den ærede Landstingsmand for Færøerne og den højtærede Minister som dem, der ved bedre Besked.

Efter Loven af 1920 fordeltes de enkelte Sognekommuners Bidrag til Amtsfonden paa Kommunerne med Halvdelen efter Folkemængde og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Man var imidlertid utilfreds med dette Skøn, som man fandt usikkert og vilkaarligt, og Meningen med den Lov, som nu søges forandret, Loven af 1923, var da ogsaa at bringe Skatteforholdene paa Færøerne ind under faste Regler. Det var

ikke blot Sognekommunernes Skøn i deres Hjemegn, man var utilfreds med, men man var ogsaa utilfreds med Lagtingets Skøn. Folketingsmanden for Færøerne udtalte herom — det staar i Folketingstidende for 1922—23 Sp. 3963 —:

„Med Hensyn til Skatten til Amtsrepartitionsfonden har Lagtinget jo først skullet skønne over de enkelte Sognes Skatteevne og derefter træffe Beslutning om, hvor stor en Del af Amtsrepartitionsfondsskatten hvert enkelt Sogn skal yde. Det kan ikke nægtes, at Skønnet mange Gange har været vanskeligt, særlig for Lagtinget, som ikke har haft stort andet at holde sig til end Folketallet og et mere eller mindre grundigt Kendskab til de lokale Forhold.“

Overensstemmende dermed blev det saa ved Loven af 1923 bestemt, at Bidragene til Amtsrepartitionsfonden skulde fastsættes for de tre Fjerdedele Skommende efter Skatteindtægterne omkring i Kommunerne og for en Fjerdedels Vedkommende efter Lagtingets Skøn. Det, der nu foreslaas, er, at Rammen for Lagtingets Skøn skal udvides fra en Fjerdedel til Halvdelen af Skatteydelsen, saa man vender tilbage til det mere udvidede Skøn, som man tidligere har udtalt sig saa overordentlig stærkt imod. Til Forsvar herfor anføres det i Motiverne, og det nævntes ogsaa af den ærede Landstingsmand for Færøerne, at det har vist sig, at Skatteindtægterne beregnes forskelligt i de forskellige Kommuner, saaledes at de Indberetninger, som gives om Skatteforholdene, er upaalidelige. Derfor formener man, at man maa kunne udjævne de Uligheder, der derved opstaar, ved et Skøn fra Lagtingets Side. Jeg vil imidlertid tillade mig at spørge den højtærede Minister, om ikke den naturlige Vej til at komme ud over denne Vanskelighed var at foreskrive ensartede Regler for Beregningen af Skatteindtægten omkring i Kommunerne. Det synes mig, at dette maatte kunne lade sig gøre, saa meget mere som de økonomiske Forhold og Erhvervsforholdene paa Færøerne, saa vidt jeg ved, er ret ensartede, mere ensartede vistnok end i de fleste andre Dele af Kongeriget.

Jeg spørger altsaa den højtærede Minister, om dette ikke var den bedste Vej at gaa; derved kunde man undgaa dette usikre Skøn fra Lagtingets Side, som man tidligere har udtalt sig saa stærkt imod — ja, ikke undgaa det helt,